

Lloat sigueu, Senyor meu, pel germà vent
i per l'aire, i el núvol i el cel serè, i tot temps,
per tots ells a les vostres criatures doneu sosteniment.

Lloat sigueu, Senyor meu, per la germana aigua,
la qual és molt humil, i preciosa i casta.

Lloat sigueu, Senyor meu, pel germà foc,
pel qual il·lumineu la nit,
i és bell, i alegre i vigorós, i fort.

Parenostre

Oració

Preguem.

O Déu, vos volguéreu que els dolors del vostre Fill, crucificat,
fossin compartits per la seva Mare al peu de la creu.

Concediu a la vostra Església
que, associada amb Maria a la passió,
mereixi de ser participant
de la resurrecció del mateix nostre Senyor Jesucrist.

Que amb vos viu i regna en la unitat de l'Esperit Sant, Déu, pels
segles dels segles.

Goigs a llaor de la Verge de Rocaprevera

MARE DE DÉU DE ROCAPREVERA

TORELLÓ

VETLLA DE PREGÀRIA A LA MARE
DE DÉU

17 de setembre de 2015

Una pregària ecològica

Bona nit!

Aquest vespre tornem a ser a redós de la imatge de la Mare de Déu de Rocaprevera per a pregar. Volem preparar bé el nostre cor per a la celebració de la seva festa. Desitgem que tot ens ajudi a créixer en la fe i ens ompli d'esperança en el camí de la vida. Maria, la Mare, sempre ens porta cap a Jesús, el Fill. I Jesús, el Fill sempre ens porta a Déu, el Pare.

Doncs, avui, en aquesta vetlla de pregària, volem pregar Déu a partir d'alguns textos de l'encíclica recent del papa Francesc LLOAT SIGUEU en la qual convida a "tenir cura de la casa de tots", i posa com a referència Maria i sant Francesc. Hi afegirem textos bíblics i salms, que farem a dos cors, moments de silenci i cants.

Que tot plegat ens ajudi a sentir una mica més Maria, la Mare de Déu, com a "germana, companya en el camí de la fe".

Salutació a la Mare de Déu

Benaurada sou, Verge Maria, perquè Déu el Pare us ha mirat i us ha escollit per ser la mare del Salvador.

Tots: Benaurada sou, Verge Maria.

Benaurada sou, Verge Maria, perquè el Senyor ha obrat meravelles en vós.

Tots: Benaurada sou, Verge Maria.

derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Tots: Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era en el principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

Silenci

Pregària tots alhora

(87) CÀNTIC DE LES CRIATURES de sant Francesc d'Assís:

Lloat sigueu, Senyor meu,
amb totes les vostres criatures,
especialment el germà sol,
per qui ens doneu el dia i ens il·lumineu.

I és bell i radiant amb gran resplendor,
de vós, Altíssim, porta significació.

Lloat sigueu, Senyor meu,
per la germana lluna i les estrelles,
en el cel les formàreu clares i precioses, i belles.

Era el temps de primavera,
era un temps per estimar:
et va dur vora de l'aigua,
als quatre rius et banyà,
et va cobrir amb lli i amb seda,
d'or i plata et va abillar.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

Maria de l'esperança,
que vetlles gresol en mà,
la llavor duies colgada
que l'Esperit va covar.
Déu te guard, noia del poble,
que tan blanc llesques el pa.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

Càntic de Maria

A dos cors: La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.
El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,

Benaurada sou, Verge Maria, per la vostra fe, per la vostra
esperança, pel vostre amor.

Tots: Benaurada sou, Verge Maria.

Benaurada sou, Verge Maria, assumpta al cel, que viviu amb Déu per
sempre.

Tots: Benaurada sou, Verge Maria.

Cant inicial

Quantes coses a la vida
que semblen omplir-ho tot
i no són més que mentides
que s'amaguen dins el cor.
Tu has omplert la meua vida
estimant-me de debò.
Jo voldria, Mare bona,
ser com tu...

En silenci escoltaves
la paraula de Jesús
i la feies pa de vida
amb l'amor teu tan profund:
com llavor que cau a terra
i germina sense por.
Amb el cor ple d'alegria
et vull cantar:

Ave Maria, Ave Maria.

Ave Maria, Ave Maria.

Des del temps de la infantesa
has estat al meu costat.
Prop de Déu jo em sentia
de la teua mà agafat.
Pel camí de l'esperança
amb la fe jo m'he trobat
i a la nit sempre has estat
la meua llum.

No em deixis, Mare meua!
Resta sempre així, com cal,
perquè pugui cada dia
compartir amb els germans
tot el que has fet en nosaltres:
un somris d'eternitat.
La pregària més senzilla
et vull cantar.

Ave Maria, Ave Maria.

Ave Maria, Ave Maria.

Lectura bíblica

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc Lc 2,1-21

Per aquells dies, sortí un edicte de Cèsar August ordenant que es fes el cens de tot el món romà. Era el primer cens de l'imperi, abans del que es va fer quan Quirini era governador de Síria. Tothom anava a inscriure's a la població d'on cadascú descendia. També Josep, que era de la casa i la família de David, va pujar des de Natzaret de Galilea a Judea, al poble de David, anomenat Bet-Lèhem, per inscriure's amb Maria, la seva esposa, que esperava un fill. Mentre eren allà es van complir els dies i va néixer el seu fill, el primogènit. Ella l'embolcallà i el posà en una menjadora, perquè no havien trobat lloc a l'hostal.

A la mateixa contrada, vivint al ras, hi havia uns pastors que vetllaven, guardant de nit el seu ramat. Els aparegué un àngel del Senyor, la glòria del Senyor els envoltà de llum, i es van esglaïar. Però l'àngel els va dir: «No tingueu por: us anuncio una nova que portarà a tot el poble una gran alegria: Avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor. Les seves senyes són aquestes: trobareu un nen en bolquers, posat en una menjadora».

I una multitud dels exèrcits celestials s'uní llavors mateix a l'àngel, lloant Déu i cantant: «Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que estima el Senyor».

Els pastors anaren a Bet-Lèhem i trobaren Maria i Josep, amb el nen a la menjadora. Havent-ho vist amb els propis ulls, van contar el que els havien dit d'aquell infant, i tothom qui ho sentia es meravellava del que deien els pastors. Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava.

Després els pastors se'n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit; tot van trobar-ho com els ho havien anunciat.

Paraula del Senyor

Guariu les nostres vides,
perquè siguem protectors del món i no pas depredadors,
perquè sembrem formosor
i no pas contaminació i destrucció.

Toqueu els cors
dels qui busquen només beneficis
a costa dels pobres i de la terra.

Ensenyeu-nos a descobrir el valor de cada cosa,
a contemplar admirats,
a reconèixer que estem profundament units
amb totes les criatures
en el nostre camí cap a la vostra llum infinita.

Gràcies perquè esteu amb nosaltres cada dia.
Encoratgeu-nos, si us plau, en la nostra lluita
per la justícia, l'amor i la pau.

Silenci

Cant

Noia del poble, Maria,
d'un poble de vinya i blat;
si tens morena la cara
és del sol que t'ha colrat.
Déu per vora teu passava,
vora el camí et va trobar.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'Amor més clar.

Per això podem demanar-li que ens ajudi a mirar aquest món amb ulls més savis.

(242) Juntament amb ella, en la família santa de Natzaret, es destaca la figura de sant Josep.

Ell va cuidar i defensar Maria i Jesús amb el seu treball i la seva presència generosa, i els alliberà de la violència dels injustos portant-los a Egipte.

En l'Evangeli apareix com un home just, treballador, fort. Però de la seva figura emergeix també una gran tendresa, que no és pròpia dels febles sinó dels veritablement forts, atents a la realitat per a estimar i servir humilment. Per això va ser declarat custodi de l'Església universal.

Ell també pot ensenyar-nos a cuidar, pot motivar-nos a treballar amb generositat i tendresa per a protegir aquest món que Déu ens ha confiat.

Salm: Pregària per la nostra terra (246)

Pare nostre que sou present en tot l'univers
i en la més petita de les vostres criatures,
vós que envolteu amb la vostra tendresa tot el que existeix,
vesseu en nosaltres la força del vostre amor
perquè tinguem cura de la vida i de la bellesa.

Inundeu-nos de pau, perquè visquem com a germans i
germanes
sense fer mal a ningú.

Pare dels pobres,
ajudeu-nos a rescatar els abandonats i oblidats
d'aquesta terra
que tant valen als vostres ulls.

Text - pregària

De l'Exhortació apostòlica LA JOIA DEL L'EVANGELI, del papa Francesc
(286) Maria és la que sap transformar una cova d'animals en la casa
de Jesús, amb uns pocs bolquers i una muntanya de tendresa.

Ella és l'esclaveta del Pare que s'estremeix en la lloança.

Ella és l'amiga sempre atenta perquè no falti el vi en les nostres
vides.

Ella és la del cor obert per l'espasa, que comprèn totes les penes.
Com a mare de tots, és signe d'esperança per als pobles que
pateixen dolors de part fins que broti la justícia.

Ella és la missionera que s'acosta a nosaltres per acompanyar-nos
per la vida, obrint els cors a la fe amb el seu afecte matern.

Com una veritable mare, ella camina amb nosaltres, lluita amb
nosaltres, i vessa incessantment la proximitat de l'amor de Déu.

A través de les distintes advocacions marianes, lligades
generalment als santuaris, comparteix les històries de cada
poble que ha rebut l'Evangeli, i entra a formar part de la seva
identitat històrica.

És allí, en els santuaris, on poden adonar-se com Maria reuneix al
seu voltant els fills que pelegrinen amb molt esforç per mirar-la
i deixar-se mirar per ella.

Allí troben la força de Déu per suportar els sofriments i fatigs de
la vida.

Maria els dona la carícia del seu consol maternal i els diu a cau
d'orella: «Que no es torbi el teu cor. ¿No sóc jo aquí, que sóc la
teva Mare?».

Salm 8

Senyor, sobirà nostre,
que n'és, de gloriós, el teu nom per tota la terra!
En el cel tens posada la teva majestat.

Amb la paraula dels infants i dels nadons
has assentat els fonaments d'un baluard
contra els teus adversaris,
per fer callar el rebel i l'enemic.

Quan miro el cel que han creat les teves mans,
la lluna i els estels que hi has posat,
jo dic: «Què és l'home, perquè te'n records?
Què és un mortal, perquè el tinguis present?»

Gairebé n'has fet un déu,
l'has coronat de glòria i dignitat,
l'has fet rei de les coses creades,
tot ho has posat sota els seus peus:

ramades de vedells i d'ovelles,
fins i tot els animals feréstecs,
l'ocell que va pel cel i els peixos del mar,
i tot el que segueix els camins dels oceans.

Senyor, sobirà nostre,
que n'és, de gloriós, el teu nom per tota la terra!

Tots: Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles. Amén.

Silenci

Cant

Des del món us mirem, Mare nostra,
la pregària dels fills escolteu;

és la fe que demana pels homes
el perdó de Jesús mort en Creu.

El pecat ens ha dut lluny del Pare,
l'esperança del món s'ha enfosquit.
Que Jesús, l'home Déu i Fill vostre,
resplendeixi per tots en la nit.

Quan l'amor era estrany a la terra,
ens donàreu a tots un Germà;
d'aquest Foc deu-nos, Mare, una espurna
que ens abranti d'amor cristià.

Text - pregària

De l'encíclica LLOAT SIGUEU del papa Francesc

(241) Maria, la mare que va tenir cura de Jesús, ara té cura amb afecte i dolor maternal d'aquest món ferit.

Així com plorà amb el cor traspassat la mort de Jesús, ara es compadeix del sofriment dels pobres crucificats i de les criatures d'aquest món arrasades pel poder humà.

Ella viu amb Jesús completament transfigurada, i totes les criatures canten la seva bellesa.

És la Dona «vestida de sol, amb la lluna sota els seus peus, i una corona de dotze estrelles sobre el seu cap» (Ap 12,1).

Elevada al cel, és Mare i Reina de totes les coses creades. En el seu cos glorificat, juntament amb Crist ressuscitat, part de la creació ha assolit tota la plenitud de la seva formosor.

Ella no sols guarda en el seu cor tota la vida de Jesús, que conservava acuradament (cf. Lc 2,19.51), sinó que també comprèn ara el sentit de totes les coses.